

Slovo starosty

Letošní léto je opravdu horké

A mám tím na mysli oba významy: že je venku horko nikdo nepřehlédne, ale že je horko i obrazně si každý nemusí všimnout.

Hned počátkem prázdnin, (2. července), byla zahájena dostavba budovy základní školy. Pod pojmem dostavba však nelze vidět pouze navýšení kapacity zřízením nových učeben a dalšího oddělení družiny. Součástí dostavby je samozřejmě zateplení celého objektu, ale také sanace základů po celém obvodu budovy. Výsledkem bude modernizovaný objekt školy s dostatečnou kapacitou a s moderními prostory pro výuku výpočetní techniky.

Když k tomu připočteme skutečnost, že od 1. srpna máme novou ředitelku školy – paní Mgr. Lenku Skýbovou – dá se s nadějí očekávat, že naše základní škola bude odpovídat potřebám pro vzdělávání dětí ve 21. století.

Na počátku prázdnin se začalo pracovat i v mateřské škole. Obec ze svého rozpočtu přispěla na konvektomat a myčku, jejich zprovoznění ovšem vyžadovalo opravu vodoinstalace a novou přípojku elektřiny. A tak jsme ještě před zahájením výměny oken zadali opravu vodovodních rozvodů. Přitom jsme zjistili, že některá zařízení v MŠ jsou v havarijním stavu. Takže jsme nakonec kromě přípojek vody a elektřiny museli nechat odstranit řadu

drobných i větších – většinou letitých – závad. Zároveň byly zřízeny přípojky vody a elektřiny na novou myčku a hlavně konvektomat, který umožní denně připravit 200 porcí kvalitních a zdravých jídel.

Současně už probíhalo stěhování vybavení, bourání starých oken a montáž nových, úklid, malování, úklid, stěhování... v posledních dnech probíhá instalace nového nábytku do heren ve staré budově a znovu úklid...

Aby toho nebylo málo, rozhodla se rada obce zrušit některé příčky v přístavbě mateřské školy a získat tak další m² pro rozšíření kapacity oddělení. Po projednání a doporučení pracovníce krajské hygieny jsme zadali projektovou dokumentaci, dojednali vše na stavebním úřadě a pustili jsme se do práce. Když jsem se tam byl podívat dnes, tj. 6. srpna, říkal jsem si, že se to snad ani nedá stihnout. Přesto věřím tomu, že děti po prázdninách vstoupí do modernizovaných heren v mateřské škole a že se jim tam bude líbit tak, že nebudou chtít domů ☺.

V závěru chci zdůraznit to nejdůležitější:

Výměna oken v mateřské škole je financována z velké části z dotace, kterou jsme získali vloni na základě projektu na modernizaci, který zpracovaly paní Marcela Kudelová a paní Regina Vřeská.

Hodně, ale opravdu hodně práce odvedli pracovníci „rychlé roty“. Pan Bohumír Pokorný, Jiří Návrat a Kamil Mrázek odvedli velký kus díla při bourání příček a likvidaci staré podlahy, ve vedru a v prachu. Všichni včetně pana Slezáka, paní Soukupové a částečně pana Vincenciho se podíleli na likvidaci starých oken a několikerém opakovaném stěhování, přípravě kabelových tras pro nové rozvody apod.

Nezměrné množství práce, organizační i fyzické, odvedla také paní Marcela Kudelová a ostatní ženy z mateřské školy. Na práci se podílely vřesinské spolky: dobrovolní hasiči, členové DTJ, důchodkyně z Klubu důchodců, maminky a tatínkové dětí z mateřské školy. Nelze pominout ani práci Mirka Prodze a Josefa Filipa a jejich pracovníků. Já sám za sebe všem, kteří přiložili ruku k dílu, z tohoto místa děkuji.

A na úplný závěr – proč se to všechno vlastně děje: stavba školy byla zahájena kolem roku 1970 (mateřská škola už pár let stála). V té době měla obec Vřesina 1800 obyvatel a cca 435 domů. V současné době má Vřesina 2789 obyvatel a 854 domů. Myslím, že to není třeba komentovat.

Ing. Jiří Kopeň, starosta, srpen 2012

Pietní akt u pomníku padlých

Při příležitosti 67. výročí osvobození Vřesiny Rudou armádou proběhl v pátek 27. dubna 2012 v odpoledních hodinách za slunečného počasí pietní akt u Pomníku padlých.

K uctění těch, kteří položili své životy při osvobozovacích bojích, za účasti nemnohých vřesinských občanů, položil starosta obce Ing. Jiří Kopeň k mohyle kytici květin. Místostarostka Ing. Michaela Roubíčková ve svém krátkém proslovu připomněla dnešní mírový život. Slavnostní akt byl ukončen minutou ticha. Čestnou stráž stáli členové vodních skautů „Albatros“ z Vřesiny.

Výročí osvobození obce si den předtím u pomníku připomněly naše děti ze Základní školy a Mateřské školy Vřesina položením červených tulipánů.

Ing. Vladimír Bárta, květen 2012

Den obce ve fotografiích

Pozvánka na slavnostní ceremoniál

Obec Vřesina srdečně zve všechny své občany k slavnostnímu odhalení busty Gustavu Kořenému, „rektorovi“ místní školy v letech 1908 - 1919, který se zasloužil o obnovu tradice vřesinského Mařáka.

Busta, navržená akademickým sochařem Miroslavem Rybičkou z Jistebníku, bude odhalena na budově Obecního úřadu ve Vřesině v pondělí 10. září 2012 v 17:00 hod za účasti rodinných příslušníků Gustava Kořeného a dalších milých hostů.

Občany Vřesiny zvou organizátoři akce

Stalo se před 100 lety 11. 6. 1912 – první letadlo nad Vřesinou

Ze školní kroniky:

„8. 6. 1912 vznesl se nad Vřesinou aeroplán jednoplošník nadporučíka Biera. Obyvatelstvo tímto zjevem vzrušeno, provázelo smělý výkon vzduchoplavce s nepopsatelným nadšením. Majetník-nadporučík Miller, který s poručíkem Schünzelem chtěl dostat se z Vratislavi do Vídně údolím Odry za bouře a mlhy spletli si nadobro cestu a letěli k Budišovu místo k Vídni cíli to svého letu. Byli konečně nuceni přistáti u Hlubotce, na místo dostavil se i p. zemský president Coudenhove a pan okresní hejtman Klingner. Kdy stane se lidstvo pány i ve vzduchu!“

Tato událost zapsaná ve školní kronice mne inspirovala k pátrání, z jakého důvodu letělo letadlo zrovna nad Vřesinou, o jakou událost se jednalo.

Historie rakousko-uherského vojenského letectva v době letu nad Vřesinou je vývoj trvající téměř dvě desetiletí. Jeho prapočátky sahají do roku 1893, kdy byl v rámci pluku pevnostního dělostřelectva č. 1 (*Festungsartillerie-regiment Nr. 1*) ustaven první balonový prapor. Jelikož se pozorovací balony v následujících letech, především během pravidelných armádních manévrů, mimořádně osvědčily, došlo ke zřízení vojenského aeronautického institutu (*Militäraeronautische Anstalt*), jenž byl 7. října 1909 přetřansformován na vzduchoplavecké oddělení (*Luftschifferabteilung*). Od sklonku roku 1910 se zájem nejvyššího velení c. a k. ozbrojených sil začíná definitivně obracet k létacím strojům nejenž ve vzduchu. K této změně přispěla mimo jiné inspekce šéfa generálního štábu rakousko-uherské branné moci Franze hraběte Conrada von Hötzen-dorf, provedená v polovině září 1910 na letišti ve Vídeňském Novém Městě, při níž se hrabě osobně účastnil řady letů a byl jimi více než uchvácen. I to byl důvod, proč byl na jaře 1911 zahájen na výše zmíněném letišti první vojenský letecký kurz v podunajské monarchii, který ovšem ze sedmadvaceti přijatých důstojníků zdárně dokončilo pouze šestnáct. Mezi úspěšnými absolventy byl i jeden Čech npor. Rudolf Holeka. Přesně o rok později vstoupilo c. a k. armádní letectvo do další vývojové fáze. Balonové oddělení bylo s konečnou platností podřízeno velení pevnostního dělostřelectva, zatímco vzduchoplaveckému oddělení byly svěřeny nejenom vzducholodě samotné ale

Mieczyslaw Miller před letadlem Etrich-IV "Taube"

i letouny. Šéfem takto reorganizované složky se stal zkušený ženíjný důstojník Emil (Milan) Uzelac, pod jehož taktovkou byla záhy zahájena opravdu cílevědomá výstavba rakousko-uherských leteckých sil, ale omezená nedostatkem finančních prostředků. Koncem roku 1913 fungovalo v dualistickém soustátí 5 armádních letišť, na nichž bylo k akci připraveno 15 letadel. V létě roku 1914, tedy na počátku první světové války, disponovaly c. a k. letecké síly osmi armádními letkami po čtyřech letounech, celkem i se zálohami devětatřiceti letadly, pětaosmdesáti piloty a dvanácti pozorovateli. Počet stálých letišť vzrostl na osm. Kdo byly osoby uvedené ve školní kronice:

Nejprve co to byli za letci uvedení ve školní kronice:

Heinrich Bier se narodil 1. listopadu 1882 v Praze, studoval střední školu a kadetní školu ve Vídni. V roce 1903 přišel jako poručík ke 4. zeměbranceckému hulánskému pluku do Olomouce. Během dvouleté čekací dovolené studoval v Mohuči stavbu automobilů a po návratu absolvoval vojenský automobilní kurs ve Vídni. V říjnu 1909 požádal o dovolenou a na vlastní náklady se učil létat ve Francii. V roce 1910 se vrátil do Rakousko-Uherska s jedním koupeným letadlem a s jedním letadlem vlastní stavby. 20. října 1910 složil

na letišti Vídeňské Nové Město pilotní zkoušku a do 28. června 1914 vytvořil nejméně 13 světových leteckých rekordů, z toho osm s letadly Etrich-Taube, které letělo nad Vřesinou.

Mieczyslaw Miller se narodil v roce 1876 v Polsku. V roce 1910 obdržel jako první rakousko-uherský vojenský pilot oficiální letecký diplom FAI č.5 letecké školy Bleriot v Paříži. Absolvoval rovněž jako Herinrich Bier první vojenský letecký kurz ve Vídni. Vedl výcvik pilotů leteckých sil Rakouska-Uherska na letišti ve Vídeňském Novém Městě. Poručík Schünzel letěl jako cestující.

Letadla Etrich-Taube používalo letectvo Rakousko – Uherska. (Jejich výrobcem byla vídeňská továrna Jakob Lohner & Co, která koupila licenci od rakouského inženýra Igo Etricha). Letoun byl pojmenován "Taube" (německy holub), protože se podobal při letu podle tvaru křídel při plachtění. Byl extrémně stabilní při vodorovném letu, a proto byl považován za vynikající stroj pro základní výcvik pilotů. Letoun byl poháněn motorem o výkonu: 65, 85 nebo 90 koní. Délka trupu byla 9,73 m, rozpětí křídel bylo 14,6 m.

Z dobového tisku, kde se údaje o průběhu letu hodně lišily, se mi podařilo sestavit přibližný průběh závodu Berlín, Vratislav, Vídeň a objasnit nepřesnosti kolem dat a osob ve školní kronice:

„9. června 1912 v ranních hodinách za velmi nepříznivého mlhavého počasí z berlínského letiště Johannisthal odstartovalo 10 posádek k leteckému závodu z Berlína přes Vratislav do Vídně. Většina letců měla různé nehody již v první etapě letu, někteří zabloudili, takže do Vratislavi doletěli jen pruský Ing. Hellmuth Hirth a rakouští důstojníci Miller a Blaschke. Mezi těmi, kteří havarovali, byl i Heinrich Bier a z tohoto důvodu nemohl letět nad Vřesinou. Závod pokračoval až 11. června z Vratislavi do Vídně. Letec npor. Miller s por. Schünzelem jako cestujícím měli až do Bohumína dobrý let, ale pak se dostali do mlhy a bouře tak, že i z letové výšky 200 metrů nic neviděli. Ztratili orientaci, přeletěli, aniž to pozorovali, Přerov a Kroměříž a vrátili se zpět přes Vřesinu na Opavsko do prostoru mezi obcemi Štítina a Hlubočec, kde nouzově bez problému přistáli. Do Vídně nakonec dorazili po železnici.

Vítězem závodu se stal Ing. Hellmuth Hirth se spolucestujícím por. Schöllerem. Z Vratislavi vylétěli aviatikové ve 3 hod. 7 min. a pluli nad mořem mračen, nad nímž zářila duha. Ve 4 hod. 8 min. letěli ve výši 2100 metrů nad Pradědem, ve 4 hod. 35 min. byli nad Litovlí, ve 4.47 nad Prostějovem, v 5.10 nad Ždánicemi, v 5.16 nad Hovorany, v 5.22 na Břeclavi, pak sletěli na 600 metrů sklouzávavým letem a v 6 hod. 1 minutu byli na letišti ve Vídni. Z Berlína do Vratislavi letěl Hirth 2 hod. 41 min., z Vratislavi do Vídně 2 hod. 55 min., celá dráha měřila 663 km. Průměrná rychlost 118.5 km. za hodinu. Druhé místo obsadil npor. Blaschke, kterému se porouchalo letadlo nedaleko před cílem a na letišti ve Vídni byl dostrkán dělníky. Třetí místo obsadil npor. Mieczyslaw Miller přestože do cíle dorazil po železnici. Rozhodnutí odměnit i dva posledně jmenované letce, kteří do Vídně nedoletěli se sice odchylovalo

od podmínek závodu, ale byla tak oceněna jejich statečnost a dovednost s jakou se dokázali vyrovnat s problémy během letu. Rozdělení cen za let Berlín – Vídeň – 1. cenu 60 000 marek obdržel Ing. Hirth, 2. cenu 20 000 marek npor. Blaschke a 3. cenu 10 000 marek npor. Miller.“

Závěrem je možné konstatovat, že údaje uvedené ve školní kronice jsou sice nepřesné, ale z historického hlediska velmi cenné. V podstatě díky souhře náhod – nepříznivému počasí se letadlo Mieczysława Millera objevilo nad Vřesinou dne 11. 6. 1912. Tento letec, který jako první člověk viděl naši obec z ptačí perspektivy, zahynul na začátku první světové války.

Ze školní kroniky, dobového tisku, článků na internetu zpracoval a upravil Milan Julínek, květen 2012

Na shledanou pane řediteli

Do důchodu odchází ředitel základní školy Mgr. Jiří Buček. Vřesinským novinám poskytl krátký rozhovor.

Kolik roků ředitelujete na vřesinské škole a které předměty jste učil?

Na vřesinské škole jsem řediteloval osm školních let, nastoupil jsem v roce 2004 po paní ředitelce Jarmile Borisové. Učil jsem převážně tělesnou výchovu a musíme se pochlubit několika úspěchy, které získala naše škola respektive naši žáci na poli sportovním v rámci okresu, ať již Nového Jičína nebo teď Ostravy-město. Chloubou školy jsou naše házenkářská družstva, jak chlapců, tak dívek, které trénuje paní Danuše Bártová, babička naší žáčky Veroniky Juřinové. O jejich úspěších svědčí výstavka získaných pohárů na chodbě školy. To ovšem není zásluha učitele TV, ale obětavé práce trenérky.

Můžete porovnat svá předsevzetí, která jste měl při nastoupení do vřesinské školy s realitou při Vašem odchodu? Co se Vám podařilo a co ne?

Když jsem nastoupil na místo ředitele, měla škola 73 žáků a byla zra-
lá na zrušení. Společně s paní učitelkou Mgr. Danielou Pernicovou se

všechny potřebné informace a postřehy.

Rozhovor pro Vřesinské noviny vedl Ing. Vladimír Bárta, březen 2012

nám podařilo získat děti ze „staré“ Poruby a tím školu pro obec Vřesinu zachránit. Zrušit školu je jednoduché, ale opět ji zřídit je v podstatě neřešitelný problém (ostatně o tom by mohl povykládat starosta blízké Horní Lhoty pan Ing. Berger, který tuto situaci zažil). Škola ve Vřesině je od roku 1850 a toto dědictví bychom měli zachovat pro další generace. Druhou věcí, která se podařila, je skutečnost, že je škola vnímána veřejností jako škola dobrá.

Jak budete vzpomínat na Vřesinu, na žáky této školy a rodiče žáků?

Vzpomínat budu na vše dobré, co jsem prožil na této škole se svými žáky, jejich rodiči s představiteli obce a v neposlední řadě se svými kolegyněmi - učitelkami, kterým touto cestou chci ještě jednou poděkovat.

Co byste poradil Vašemu nástupci?

Radit si netroufám. Když bude můj nástupce (nástupkyně) chtít, rád poskytnu

Výběr nové ředitelky základní školy

26. 4. 2012 zasedala na Obecním úřadu konkursní komise, která měla za úkol doporučit radě obce nejvhodnějšího kandidáta na funkci ředitele nebo ředitelky Základní školy a Mateřské školy ve Vřesině z devíti přihlášených uchazečů.

V komisi zasedli zástupci obce, pedagogických pracovníků ZŠ Vřesina, školské rady ZŠ Vřesina, odboru školství Krajského úřadu, České školní inspekce a odborný pedagogický odborník.

Na základě osobních pohovorů konkursní komise předložila radě obce seznam. Rada obce nakonec na svém zasedání konaném dne 2. 5. 2012 vybrala za ředitelku školy paní Mgr. Lenku Skýbovou, která byla jmenována ředitelkou na naší ZŠ a MŠ k 1. 8. 2012.

Ing. Vladimír Bárta, srpen 2012

„Rozhovor“ s novou paní ředitelkou

Obligátní dotaz - odkud jste, kde jste dosud učila, máte nějaké koníčky apod.?

Narodila jsem se v Krnově, což je městečko přímo na hranicích s Polskem asi 60 km od Vřesiny. Po narození syna jsem se přestěhovala do Ostravy, kde bydlím v rodinném domku hned za plotem zoologické zahrady. Žiji a pracuji tu už dvacet let. Působila jsem v té době na třech školách. Tou poslední je základní škola Gajdošova, která, i když se nachází v centru Ostravy, je velmi podobná té vřesinské. Malá škola rodinného typu, kde znám všechny žáky jménem a kde je pouze jedna třída v ročníku. Pracovala jsem zde jako zástupkyně ředitelky školy a myslím, že jsem se toho hodně naučila pro mou budoucí práci ve Vřesině.

Ptal jste se taky na koníčky. Velmi ráda čtu knihy - především historické romány, detektivky nebo sci-fi. Abych s sebou nemusela neustále tahat ty tlusté „bichle“, pořídila jsem si dokonce elektronickou čtečku knih. Kromě toho ráda jezdím na kole, snažím se vyjet alespoň na chvíli každý víkend, pokud to počasí dovolí. A s dcerou občas vyrazíme na brusle, i když toho času je v poslední době nějak málo.

O existenci Vřesiny jste věděla již z dřívějšího nebo až díky konkursu?

Vřesinu jsem znala už dříve. Možná se budete divit, ale když jsem učila na Dubině, jezdili jsme do okolí Vřesiny a Krásného Pole s žáky na výlety. Je tu všude moc krásné.

Můžete nám sdělit své představy o dalším vývoji naší školy, kterými jste určitě zaujala členy konkursní komise?

To je těžká otázka. Moje koncepce školy, kterou jsem předkládala ke konkurznímu řízení, měla pět stran. To by se nikomu nechtělo číst.

Pokusím se to ale vysvětlit v několika bodech. Za prvé bych se chtěla pokusit, aby se škola a školka staly kulturním, vzdělávacím a sportovním centrem v obci. A to nejen pro děti, ale i pro jejich rodiče a prarodiče.

Za druhé se chci zaměřit na vzdělávání prostřednictvím informačních technologií, což ve vřesinské škole úplně chybí. Doufám, že se mi na to podaří získat prostředky z evropských strukturálních fondů.

Ráda bych, aby se naše škola zapojila do mezinárodních projektů a spolupracovala tak

s Domem zahraničních služeb v Praze, ať už prostřednictvím partnerství škol v programu eTwinning nebo mobilit žáků v programu Comenius.

Na druhé straně ale nechci, aby vzdělávání bylo odsunuto do pozadí. Výuka žáků bude vždy na prvním místě. V letošním školním roce se společně s učitelkami začneme více zaměřovat na čtenářskou gramotnost, práci s textem, pochopení hlavní myšlenky, vyhledávání správných odpovědí. Toto je jedna ze základních dovedností, kterou musí být současný člověk do života vybaven.

V mateřské školce bych se ráda nejdříve zaměřila na vybavení školky a školní zahrady.

Se zahradou už jsme vlastně začali. Zažádali jsme ministerstvo životního prostředí o grant, abychom mohli zrenovovat lavičky a výsadbu na školní zahradě.

Ve spolupráci s obcí bych se ráda podílela na rekonstrukci školního hřiště, aby jednou mohlo sloužit ke sportování nejen dětem, ale i dospělým.

Je toho ještě mnoho, na co bych se ráda zaměřila, ale nelze všechno realizovat hned a honem, honem. Všechno chce svůj čas.

Rouhačská otázka, která se na začátek Vašeho působení vůbec nehodí, ale přesto - jednou až budete opouštět toto místo ředitelky, s jakými pocity byste chtěla ze školy odejít?

Přála bych si, aby za mnou byl vidět kus dobře vykonané práce.

Zaznamenal Ing. Bárta Vladimír, červenec 2012

Priority rady obce

Asi tak 5 minut po svém zvolení do čela obce jsem dostal dotaz od pana Fučíka: co chci pro Vřesinu udělat? Prakticky bez přemýšlení jsem dal na první místo dopravní bezpečnost. Od té doby uplynulo již cca 21 měsíců. V době nástupu do funkce jsem samozřejmě netušil, co mě čeká a jak si v radě priority nastavíme. Potřeby obce mi priority nastavily samy – řešení sporu s OVAkem, řešení stočného, chátrající Dům zahrádkářů, předražená smlouva na dostavbu školy apod.

Dnes už mám za sebe jasno – mojí prioritou je dát do pořádku vše, co se týká školy, mateřské školy a vzdělávání. A to včetně celého areálu školy. Něco jsme už začali realizovat vloni (asfaltové hřiště), něco probíhá a něco nás teprve čeká. Víím, že naše základní škola je jenom nepatrným drobečkem v celém systému školství, ale zcela logicky z těchto drobečků pocházejí všichni, kdo později vstupují na vyšší stupně škol a někdy později se svými schopnostmi prosadí ve společnosti – v pro-

středí vesměs drsném a konkurenčním.

Náš příspěvek, jako obce, do celého systému a ku prospěchu našich občanů musí spočívat v tom, že v nich nezapadíme, ale naopak vyvoláme větší touhu po poznání, ale zejména, že jim už v útlém věku dáme na vědomí, že o ně máme zájem a že mají naši podporu.

Nemusí se mnou každý souhlasit, ale normální, opravdu vzdělaný mladý člověk, má u mě větší cenu, než nejlepší fotbalista nebo nejpopulárnější zpěvák. Jenom vzdělaní lidé jsou zárukou lepší budoucnosti nás všech...

Ing. Jiří Kopeň, srpen 2012

Pohádkový les

Dne 2. Června 2012 se na hřišti „U Opusty“ uskutečnila oslava u příležitosti svátku - Dne dětí – s názvem „Pohádkový les“. Tato akce byla

součástí projektu „Lidové tradice v současné Vřesině“, kterou podpořila Nadace OKD. Na této akci se společně podílela MŠ se ZŠ a SRPDŠ.

Všechny děti při příchodu do „Pohádkového lesa“ vítal klaun, který rozdával kartičky, se kterými děti procházely pohádkový les a sbíraly na jednotlivých stanovištích razítka. Za vyplněnou kartu pak dostaly balíček se sladkostmi. Děti také měly možnost soutěžit v několika sportovních disciplínách – hod do dálky, hod na cíl, přeskok přes švihadlo, dribling, skoky v pytli a jiné. Za zvládnutí těchto disciplín dostaly medaili, omalovánku a bonbon.

V areálu sportovního hřiště si děti mohly také nechat nabarvit vlasy a nechat si barvami na obličej namalovat obrázek.

Celá tato vydařená akce proběhla za krásného počasí a zúčastnilo se jí přes 200 dětí. Věříme, že se všem účastníkům a účastnicím líbila. Již teď se těšíme na další rok, kdy opět společně oslavíme Den dětí.

Bc. Gregorová Silvie, učitelka MŠ Vřesina, červenec 2012

Na pokec s místostarostkou

Paní místostarostka Ing. Michaela Roubíčková Ph.D. je necelý rok ve své funkci. V její kanceláři jsme si dali schůzku, aby prostřednictvím Vřesinských novin reagovala na některé věci, které trápí některé občany Vřesiny.

Paní místostarostko, jeden z dotazů, se kterým byly Vřesinské noviny seznámeny, zní: „Máme časopis Vřesiny na pěknějším papíru než dříve, možná i levnější než dříve, ale čtenář má pocit, že jde o kulturní věstník Vřesiny. O rozpočtu, výběrových řízeních, nákladech na výstavbu a udržování objektů spravovaných obcí nebo získaných dotacích se občan nic nedozví. Z novin to vypadá, jak jsme ideální obec, ale většina ví, že to tak zdaleka není“.

Tak tedy, nejdříve o rozpočtu.

Nejprve bych ráda upozornila, že údaje o rozpočtu, o hospodaření obce a veřejných zakázkách jsou pravidelně aktualizovány na našich webových stránkách v sekci <http://www.vresina.cz/samosprava/hospodareni-obce/>. Občané se tedy mohou dovědět aktuální informace, aniž by čekali na nové vydání Vřesinských novin.

Co se rozpočtu týče, pro letošní rok byl schválen zastupitelstvem obce jako schodkový, ve kterém jsou příjmy ve výši 25.458.500,- Kč a výdaje ve výši 26.325.100,- Kč. Důvodem a zároveň řešením tohoto schodku byla část rezervy vytvořené v minulých letech předchozím vedením obce, která byla do rozpočtu započtena.

Letos byla výběrová řízení na sedm akcí.

Ano, z toho šest zakázek je malého rozsahu a to "Okna v budově mateřské školy Vřesina", kterou za 549.954,- Kč získala firma JS OKNA, s.r.o., "Dodávka vybavení učeben - nábytek MŠ Vřesina", kterou za 160.789,- Kč získalo STOLARSTVÍ Tektona, Stanislav Krayzel. Projekt „Přeložka kanalizace na ulici Zahradkářská“ bude realizovat za 315.600,- Kč firma Rosis s.r.o., "Rekonstrukce lávky U Opusty" za 541.920,- Kč provede firma MAKOS a.s., "Zvýšení bezpečnosti dětí v blízkosti školy" tzv. blikačky v přechodu pro chodce za 239.784,- Kč zajistí firma BUR&ANN, s.r.o. a konečně „Zpracování územního plánu Vřesina za 559.200,- Kč zpracuje Ing. arch. Jaroslav Haluza.

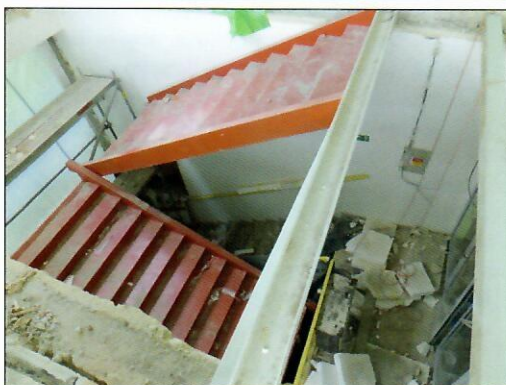
Jedna zakázka, která je právě v realizaci, byla velkého rozsahu. Jedná se o dostavbu a rekonstrukci Základní školy, kterou provádí firma Stavby-Okna-Doležal, s.r.o., která nabídla nejnižší cenu ze 7 účastníků výběrového řízení, a to 7.782.174,- Kč. Všechny ceny jsou uvedeny včetně DPH.

Tím jste odpověděla i na otázku o nákladech na výstavbu, ale jaké jsou náklady na udržování objektů spravovaných obcí.

Hovoříme-li o budovách, má jich obec v majetku hned několik, a to Základní školu a Mateřskou školu (včetně tělocvičny), Knihovnu, Dům zahradkářů, Hasičskou zbrojnicí,

Smuteční síň a Obecní úřad. K tomu je nutné připočítat Haki halu a garáže za Hasičskou zbrojnicí, bývalou márnici na místním pohřebišti a budovu na hřišti U Opusty.

Z tohoto výčtu a z rozdílného stáří a technického stavu majetku je jasné, že náklady na jejich správu a rekonstrukci (letos například, jak již bylo uvedeno výše, probíhá rozsáhlá rekonstrukce v obou budovách Základní školy a Mateřské školy Vřesina) jsou poměrně velké a navíc proměnlivé. Snažíme se je samozřejmě snižovat postupnou modernizací (výměnou oken, zateplením či změnou způsobu

vytápění). Některé náklady se nám daří (nebo alespoň z části daří) pokrývat pronájmem budov (to se týká například ambulancí lékařů, restaurace na hřišti, školní tělocvičny či Domu zahradkářů). Usilujeme rovněž o minimalizaci nákladů výběrem dodavatelů energií.

A teď ty letošní získané dotace.

Letos jsme podali šest žádostí o dotace. Mohu jmenovat například žádost o poskytnutí grantu z Nadace OKD na revitalizaci parku před hasičárnou nebo žádost o nadační pří-

spěvek z nadace ČEZ na modernizaci hřiště při ZŠ a MŠ nebo žádost o dotaci na rekonstrukci nedostavěného objektu na školním hřišti, kterou jsme podali na Ministerstvo pro místní rozvoj.

Uspěli jsme zatím ve dvou případech. Získali jsme 444.225,- Kč na akci „Okna v budově mateřské školy Vřesina“ společně s realizací „Dodávky vybavení učeben - nábytku MŠ Vřesina“ a na „Zvýšení bezpečnosti dětí v blízkosti školy“ obdržíme 179.800,- Kč. Také je zde velká šance na získání dotace ze SFŽP na samosběrný stroj, který by měl mimo jiné přispět ke snížení prašnosti a znečištění cest v obci. Samozřejmě dále sledujeme vypisované dotační tituly a v případě, že některý z nich bude z hlediska velikosti obce nebo charakteru projektu vhodný pro Vřesinu, opět podáme žádost.

Ideální obec asi Vřesina není, ale určitě se vedení obce snaží tomuto stavu přiblížit.

Děláme, co považujeme za správné. Snažíme se minimalizovat náklady (výběrovými řízeními a přísným sledováním průběhu rekonstrukcí i dalšího dění v obci) a maximalizovat užitek pro občany.

Další dotaz Vřesinským novinám zněl: „Kdy bude udělán kruhový objezd u obecního úřadu, studie už byla vypracována, co teď tomu brání?“

Musím uvést tento dotaz na pravou míru. Studie dopravního řešení v centru obce není ještě hotová. Ve hře je několik možných variant. Je nutné zvážit zásahy do okolních pozemků, stejně tak jako finanční stránku celé akce. Ještě to nějakou dobu potrvá, ale věříme, že nakonec se naleznou varianta, která zvýší bezpečnost provozu ve Vřesině. Bezpečnost občanů je jednou z našich priorit.

Vřesinská knihovna, díky akcím pro děti a mládež, které organizuje p. Kateřina Hurníková, je vysoce hodnocena. Činnost knihovny můžeme přeneseně považovat za naše vřesinské stříbro, kterým se můžeme chlubit, ale její prostory neodpovídají důstojnosti, kterou si zaslouží. V původní verzi dostavby školy bylo, že se knihovna přestěhuje. Jaké jsou nyní její vyhlídky, dočká se knihovna a tím především čtenáři, lepších prostor?

Budova obecní knihovny (spolu s celým areálem školy) je vedle výše zmiňované bezpečnosti tím nejdůležitějším, čím se rada obce zabývá a i v budoucnu má v úmyslu se zabývat. Vzhledem ke stáří a stavu potřebuje budova knihovny izolovat, zateplit a vyměnit okna. Předpokládáme, že by k rekonstrukcím mohlo dojít v průběhu následujících dvou let.

Snad jsme tímto rozhovorem rozptýlili mnoha občanům jejich pochybnosti a mnoha občanům sdělili zajímavé informace o dění v naší obci. V takových rozhovorech budou Vřesinské noviny s představiteli obce pokračovat i v příštích číslech.

Zaznamenal Ing. Bárta Vladimír, červenec 2012

Jízda do Damašku

Je ráno 8. května a už se začínají sjíždět motorky ku hasičárně jak muchy na guvno. Na konec dorazilo 17 strojů všech kubatur, velikostí, typu a tvaru. Motorky přišli poohlídat i Vřesiňáci se svými potomkami, kurde ti mali cvargli měli očiska vyvalene. I když byla trošku žima, tak jsme ve stanovený čas vyjeli směr Damašek.

První zastávka byla v Hradcu nad Moravicí, bo někeři účastníci museli natankovat trochu ropy. Jakesik stroje to vzdali, bo jezdcum byla moc žima. Zrobili velku chybu, že nepokračovali, bo pak prořadně vylezlo slunko, zvedlo mlhu a udělal se fajny den s modru oblohu, vesno jak ma byt. Drželi jsme se stanovené trasy a isto kolem poledňa jsme dorazili do Damašku. Někeři jezdcí už byli nervozní, bo se jim to zdalo jaksik daleko. V Damašku jsme rozdali památeční nalepky na stroje, podřístali a bo je v tym Damašku opravdu guvno a už sme byli trochu hladní, tak sme vyrazili směr Osoblaha. Do cíle dorazilo 13 strojů.

Cesta do Osoblahy byla fajna, prazdne cesty, slunko pralo jak sedlak cepem a aleje

stromu kolem cest začínaly kvitnut. V Osoblaze při projezdu a následném parkování na náměstí jsme trošičku zrobili rozruch, bo přiburacel náš zaježd a zvuky našich strojů se po náměstí rozlehaly. Na osoblazském náměstí krom kašny je druhé guvno ku vidění a jelikož nam už kručelo v břuchach, tak jsme vyjeli zpátečním směrem, po cestě jsme narazili na fajny motorest, tak jsme tam přehryzli obid. po obidku a kávičce jsme jeli do Hrabyně.

Celu cestu jsme jeli v uspořádané skupině, ale za Opavu před Hrabýnským kopcem se naša skupina roztrhala, bo někeři tam isto chtěli dojet enem po zadním kolcu. U památníka bylo ludi jak opic, ale to nas neodradilo a šli sme poohlídat památník. Kdo tam nebyl, tak by tu chybu měl napravit a zajet se tam podívat, bo kurde je to tam fakt faaajne.

V Hrabyni jsme se rozloučili s ostatními účastníkama a vyrazili dom. Kolem šesti hodin jsme už lykali pivka na hřišti. Tak taky byl náš výlet s Vřesiňákem do Damašku.

Petr Lička, místopředseda ODS Vřesina (bez redakčních úprav)

Ohlédnutí za dílnami

Ve školním roce 2011/12 proběhlo 10 výtvarných dílen. Z důvodu malých prostor v knihovně a velkého zájmu se dílny odehrávaly v rekonstruovaném Domě zahrádkářů, kde jsme se scházeli pravidelně druhý pátek v měsíci. Zváni byli lidé od 0 – 99 let a také také bylo složení všech, kteří si přišli něco vyrobit. Přicházeli rodiče s dětmi, děti, žáci druhého stupně, ale také ženy středního věku a zavítaly mezi nás i důchodkyně z Klubu důchodců. Měli jsme velkou radost, že přicházeli lidé všech věkových kategorií a dveře byly otevřeny dokořán vždy všem, kteří si chtějí něco vyrobit.

Vyráběli jsme výrobky například technikami

– quilling, savování, smaltování, drátkování, ubrouskovou techniku, pletli jsme z pedigu, malovali jsme voskovkami na textil a pro velký úspěch jsme dvakrát pracovali s fimo hmotou. V novém školním roce budou opět připraveny zajímavé dílny a se všemi se těšíme na viděnou.

Za přípravný tým knihovnice Kateřina Hurníková a „dobrovolný sbor maminek“, červen 2012

Vysvětlivky pojmů:

Quilling – výtvarná technika využívající proužků papíru, které jsou stáčený a formovány do požadovaného tvaru.

Savování – je název pro techniku zdobení tex-

tilu a tkanin, při kterém se využívá schopnosti SAVA vybělit barvu z textilu nebo jej výrazně zesvětlit a tak vytvořit v místech kam ji naneseme, určitý motiv a obrázek.

Pedig – u nás hned po vrbovém proutí nejpoužívanější materiál pro pletení košů. Je to vnitřní část liány Calamas rotang. Po oloupání povrchové vrstvy se vnitřní porézní jádro používá k výrobě pedigu. Jeho výborné vlastnosti jako je pružnost, snadné barvení a rovnoměrná tloušťka (od 1mm až po 10mm) jej činí oblíbeným materiálem pro výrobu košíků, ošatek, podnosů a dalších dekorativních i užitých předmětů.

Fimo hmota – to modelovací hmota podobná moduritu. Po krátkém ručním hnětení se stává měkkou a poddajnou a dá se lehce modelovat (jako plastelína). Vytvořené různé předměty se vypékají v troubě na 110°C po dobu 20-30min. nebo jeli lze 20min. vařit ve vodě.

Vítání nových občánků

Již od 13. dubna 1969, kdy byly poprvé přivítány narozené děti na tehdejší MNV, jsou pravidelně vítání novorozenci mezi občany Vřesiny. Také 27. 05. 2012 bylo přivítáno místostarostkou obce Ing. Michaelou Roubičkovou Ph.D. v obřadní síni na Obecním úřadě ve Vřesině 12 dětí, jejich rodičů, prarodičů, sourozenců a další příbuzných, kteří přijali pozvání na tuto milou slavnost.

Po krátké promluvě, ve které místostarostka popřála dětem šťastné dětství a spokojený život, se rodiče s příbuznými zapsali do pamětní knihy.

Program nedělního dopoledne obohatily zpěvem Pavla Chýlková, hrou na harmonium Ing. Stanislava Moutelíková, přednesem básně Marcela Kudelové a svým vystoupením děti ze základní školy. Nedílnou součástí vítání byla přítomnost zdravotních sestřiček Mileny Horákové a Simony Novákové, matrikářky Renáty Kaštovské a ceremoniářky Ing. Martiny Nováčkové.

Novými občany Vřesiny se stali: Michael Mikuláško, Michaela Nevrlá, Karolína Kroupová, Isabella Sofia Jackson, Hanka Riedlová, Luisa Teresia Grigarová, Kryštof Zuber, Michal Zuber, Jonáš Kristofory, Matouš Bzonek, Tomáš Kudela a Ema Hanke.

Zpracoval Ing. Vladimír Bárta, červenec 2012

Tažení na Prahu

Padesát zeleně nebo žlutě uniformovaných vřesinských důchodců a důchodkyň s nápisem „Jsem důchodce z Vřesiny, heč!“ se vydalo ve středu 25. 4. 2012 přímo na Hrad, dobýt Prahu.

Tempo útoku bylo přiměřené věku - lehce, pomalu, s rozumem, ale organizační příprava generálního štábu byla znamenitá, našim fyzickým možnostem odpovídající.

Tedy – Regiojetem do Prahy, metrem na Hrad, na Hradě každý podle svých možností a potřeb, Nerudovkou na Malostranské náměstí na oběd, Karlův most, Staroměstské náměstí, Hlavní nádraží a Regiojetem zpátky domů nebo do nemocnice.

Ostrov komunismu

Co se nepodařilo socialismu, podařilo se Jančurovi, majiteli společnosti provozující žlutý vlak s názvem Regiojet. V pohodlném a čistém vlaku se hned na vás vrhne nikoliv průvodčí kontrolující jízdenky, ale usměvavě příjemná, mladá obsluha, přinášející balenou vodu zdarma a uvítací americkou kávu nebo mátový čaj zdarma. Pak vás vybaví denním tiskem dle přání zdarma a tak po dlouhé době jsem měl Lidovky, Právo, Moravskoslezský deník i Frontu, co jsem si neprozřetelně koupil na nádraží. Během jízdy jakákoliv další káva ze čtyř druhů mimo americkou, zase zadarmo. Když máte notebook, můžete se zdarma připojit. Čistý komunismus, ani jsme nemuseli prokazovat schopnosti, pouze potřeby.

Vedle novin je k dispozici „Průvodce žlutým servisem“ na křídovém papíře zase zdarma. Z něj se dozvíte o dalších neplacených službách jako je asistence při nástupu do vlaku, pomoc při uložení zavazadel a o placené nabídce občerstvení ve velmi lidových cenách. Třeba pivo za 20, pařížský dort za 26, croissant se šunkou za 20, saláty za 60, a tak dál. Vše v korunách.

Naši důchodci nezneužívali příliš tyto možnosti. Nevím, jestli to byla jejich vysoká morálka, nebo už toho tolik nespotřebují bez následků na zažívání. Na čistém hajzlíku byla živá orchidea. Výkonnost podniku byla podtržena velmi rychlými až překotnými informačními, dvojjazyčnými hlášeními, včetně přivítání a rozloučení. Neuvěřitelný výsledek, když se člověk hned těší na cestu zpátky a neuvěřitelně kolik peněz se musí ztratit ve státním podniku, než dojdou k zákazníkovi.

Je Praha drahá a pěkná, nebo pěkně drahá?

Po výstupu z komunistického vlaku máte pocit, že všude kolem jsou loupežníci. Možná, že ne loupežníci, jen nemilosrdní obchodníci s heslem: „zaplat a hodně!“ Teprve tady se ukazuje prozíravost napečených řízků, osvěžujících jablek, obložených housek a těžkého pití.

Miladka cestuje inkognito

A to zásadně. Není to poprvé, kdy vyjíždí do světa bez jediného dokladu. Už brávm s sebou její zubní kartáček, aby ji mohli identifikovat podle DNA. Jak se těšila, že po dosažení nedávné, magické věkové hranice opravňující ji k cestě městkou pražskou zlodějskou dopravou zadarmo si vybere tuto jedinou věkovou výhodu. A pak nemá sebou žádný průkaz, který by dokázal případnému revizorovi její skutečný věk,

když vypadá na čtyřicet. Donutil jsem ji ke koupi jízdenky za pouhých 32 Kč na celé 4 zastávky metra a přivedl ji tak skoro k slzám. Výjimečně poslechla a dobře udělala. Přišel revizor.

Ještě dva zážitky: Když jsme se batolili do metra, prohlásila kolemjdoucí omladina: „Pustte je, to bude nějaký ústav.“ A v metru se na mě podíval mladík a nabídl mi své místo. Je to v pr...!

Staré zámecké schody

Jsou dlouhé a strmé, ale naše rozvázné tempo je pokořilo. Tak kolem jedenácté jsme byli na Hradě a do dvou jsme se mohli věnovat činností dle vlastního výběru. Rozhlédli jsme se po rozkvetlé Praze a vstoupili.

Výměna prezidenta

Když jsem tady na Hradě, zastavím se za Vaškem a nabídnu mu, že

ho zastoupím po dobu, co bude na návštěvě na severní Moravě. A nevím, jestli mu tu funkci vrátím. Ale ještě před tím si Hrad prohlídnou, abych věděl, do čeho jdu. Tak jsme si koupili lístky na malý prohlídkový okruh za pouhých 125 Kč pro seniory. Naštěstí nechtěli po Miladce průkaz.

Zlatá ulička

Krámký se suvenýry, panenkami, loutkami, skleničkami, knihami a expozice zlatnické dílničky, kina z dob počátků filmu a světničky strážců – holomků. Tak by se měli jmenovat místní obchodníci nabízející loutky za pouhých 12 tis. Kč a dráž.

Daliborka

Ono to špatné zacházení se zločinci mělo něco do sebe.

Svatý Jiří

Dýchne tam na vás zima a věky.

A z lebký Rostislava se dověděli krevní skupinu, výšku, váhu, DNA a přitom zůstala skoro celá. Po tisíci letech!

Svatý Vít

Je hrozně velký a je v něm plno lidí. Vyfotografovali jsme pro naši „Kalamity Andrejku“ zvony, co pro svatovítský chrám ulil její otec.

Hradní stráž

Má tak pěkné uniformy, že je vidět jak jsme už 500 let neválčili.

Střídají se každé dvě hodiny, ale v poledne s velkou parádou.

Okolí prvního nádvoří bylo zaplněno zvědavci a důchodci z Vřesiny tak, že moje fotografie zabírají hlavně hlavy, po případě záda a zadky. Miladka na mobilu má hlavně mříže prvního nádvoří. Ale jsou pěkné.

Nerudova ulice

Vyznačuje se velkou strmostí a velkými cenami. Naštěstí jsme šli dolů a nic nekupovali.

Soumar

Je povinností gentlemana a o to víc manžela, ulehčit ženě. Tahal jsem Miladčin bágl plný jídla a pití, svůj plný novin z vlaku, co jsem je nestačil přečíst a bylo mi líto je vyhodit, fotoaparát, taštičku s penězi a doklady a pořad mi něco chybělo. Miladka mě fotografovala a vyzvala mě: „Usměj se!“ Prvil jsem: „Už jsi viděla usmívajícího se soumara?“

Rada pro odboráře

Na Karlově mostě je socha Jana Nepomuckého s vyleštěným místem, kde si sahají ti, co si něco přejí. Před nedávnem přivedli odboráři, aby dokázali svou potřebnost, do Prahy prý 100tisíc lidí, nespokojených

s vládou, která nechce rozhazovat. Vláda vládne dál. Že odboráře nena-
padlo, když jsou z Prahy, přivést je všechny na Karlův most, tam by si
sáhli a je vymalováno!

Přítelkyně „Kalamity Andrejka“

Andrejka si vzala dovolenou, aby se mohla postarat o naši kočku, fenku
Cilk, fenku Dášu a její dvě zatím bezejmenná štěňata. Když jsme po ní
podobnou službu chtěli před časem, dopadlo to dost špatně. Telefo-
nem nás informovala o dobrém průběhu a byli jsme klidní. Po návratu
nás překvapila holá jablona, původně obrostlá břečtanem. Andrejce se
to nelíbilo, tak zasáhla.

Dostihy s dcerou

V Praze žijící dcera prohlásila, jak by bylo dobré, kdybychom se při pří-
ležitosti důchodcovského nájezdu viděli i s vnoučaty. Tak jsme si pořád
psali esemesky a teprve po páté jsme si domluvili rande na Staromáku,
kam jsme došli už dost uchození, hlavně Miladka se svou bolavou nohou
byla neuvěřitelně statečná. Tam jsme seděli do šesté a dcera s vnoučaty
nikde. Za hodinu a půl nám to jelo zpátky a dcera byla někde v metru.
Rozhodl jsem, že se sejdem až na nádraží a bylo tam třeba dopravit
bolavou Miladku. Rozhodl jsem, že se pojede metrem, i když ne zadar-

mo. Druhé mé rozhodnutí bylo obvyklým způsobem nerespektováno
a Miladka šla pěšky s malou zastávkou v lékárně pro Ibuprofen. V 18.30
byla vnoučata, dcera, anglický zeť na nádraží, aby po bouřlivém privi-
tání dcera rozhodla, že na nádraží nezůstaneme a jdeme do hospody,
kde se děti musí napít a i my tam popijeme a povykládáme. Její rozhod-
nutí na rozdíl od mých jsou respektována bezvýhradně. V 18.45 jsme
byli v blízké hospodě se zlodějskými cenami, na které je dcera na rozdíl
od nás zvyklá. V 19. hod jsem měl v sobě přechlazené pivo za padesát,
Miladka to nejlevnější což byla palačinka nevalné chuti za 60, všechny
jsme políbili a já hnal Miladku na nádraží.

Nevěděl jsem, že je tam nástupiště sever a jih a vedl ji špatně. Stihli jsme
to tak tak, díky Ibuprofenu.

Zpátky v Regiojetu

Tam jsem byl tak utahaný, že jsem nevyužil žádnou z komunistických
nabídek a v polospánku poslouchal Miladku a spolucestující důchodky-
ně a důchodce, jak neúnavně mluví a mluví a mluví až do Ostravy. Byli
jsme 20 hodin pryč, je to na nás dost, ale bylo to pěkné. Jen se podívej-
te, tolik zážitků!

Zavzpomínal a zapsal Ing. Petr Nedělník

POZVÁNÍ

Milí spoluobčané,

dne 22. 9. 2012 uspořádá Sbor dobrovolných hasičů ve Vřesině osla-
vy 120 let svého založení v areálu Mysliveckého sdružení ve Vřesině.
Od 14 hodin budete moci zhlédnout určitě zajímavou historickou, ale
i novou techniku, připravujeme atrakce a soutěže pro děti, k dispozici
bude občerstvení studené i teplé kuchyně.

Od 20 hodin do 24 hodin bude v areálu hřiště U Opusty hrát nej-
mladší rocková kapela v ČR z Pustějova – NEVÍM.

Přejeme si, aby nám svatý Florián - patron všech hasičů - zachoval
příjemné počasí a aby nám dopřál možnost ukázat vám, že vřesinští
hasiči nejsou nečinní a že jsou stále připraveni „ku pomoci bližní-
mu“.

Věříme, že svojí účastí podpoříte naši činnost.

Libuše Kudelová, starostka SDH Vřesina, srpen 2012

ODPOVĚDNA

Se svou stížností na stav vozovky místní komunikace ul. Společné
se obrátili anonymně na obec Vřesinu obyvatelé vřesinské části osa-
dy Mexiko, které trápí stav této komunikace, jež používají k přístupu
ke svým rodinným domkům. V pozemku této pozemní komunikace,
která se nachází na katastrálním území Vřesina u Bílovce, je uložen
plynovodní řád, na který se přípojkami napojují také rodinné domky
postavené na sousedním katastru Klimkovic. Předpokládané náklady
na opravu vozovky jsou 600 000,- Kč.

Protože se na stávajícím stavu vozovky pozemní komunikace ul. Spo-
lečná podíleli také klimkovští občané, kterým obec Vřesina vyšla vstříc
při povolování plynovodních přípojek přes svůj pozemek, obrátil se náš
starosta Ing. Kopeň dopisem na město Klimkovic s návrhem na finanč-
ní spolupráci při opravě této komunikace.

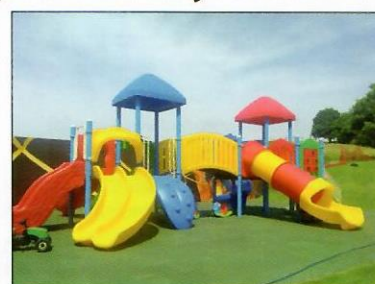
Ke dni vydání tohoto čísla Vřesinských novin nebyla k dispozici ještě
písemná odpověď města Klimkovic, ale telefonickým dotazem bylo
sděleno Vřesinským novinám starostou Klimkovic Ing. Hustákem, že
tato záležitost byla již projednána na radě města Klimkovic se snahou
o zlepšení stavu vozovky na ul. Společné ve Vřesině a konkrétní dělba
práce, že bude domluvena na nejbližší schůzce obou starostů Vřesiny
a Klimkovic.

Nejlépeším výsledkem plánované dělby práce pro občany Mexika
však bude co nejdříve vyspravená ulice Společná.

Zpracoval Ing. Vladimír Bárta, červenec 2012

Skalka NEJEN pro rodiny s dětmi

Areál Skalka nabízí vřesin-
ským obyvatelům možnost
vyžití, a to platí jak pro rodiny
s dětmi tak i pro sportovní na-
šence. Nově otevřený beach-vo-
lejbalový kurt je toho důkazem.
Na kvalitním karibském písku
se budete cítit jako na pláži.
Sportovní přenosy mají již svou
stálou základnu fanoušků, aneb

„Kdo nefandí, není Čech“ platí i na Skalce. Naopak dětské hřiště s domi-
nantou velikého dětského hradu, se skluzavkami a prolézačkami čeká
na své první průzkumníky. Nesmí chybět houpačky, trampolína, tobo-
gán, zahradní domeček či volně přístupná odrážedla pro nejmenší. Při
špatném počasí děti dovádějí v kuličkách, malé kuchtičky uvaří v ku-
chyňce a kutilové šroubují a vrtají v dílně s nářadím. 7 m indiánské tee-
pee čeká na své objevy účastníky příměstských táborů pořádaných
celé léto pod vedením zkušených vedoucích ve stylu Piráti ze Skalky,
Indiánské léto, Madagaskar či Doba ledová. Těšit se spolu s námi může-
te na skákací hrad, obří nafukovací dráhu či MINI ZOO, které rozšíří naše
zázemí v průběhu prázdnin.

Aktivní odpočinek na Skalce, příjemný relax a posezení pro pěší
i cyklisty, nadšení a radost dětí je cíl, kterého pro vás chceme dosáhnout.

Vaše Skalka

www.skalkaostrava.com, www.facebook.com/skalka.ostrava

Vážení čtenáři Vřesinských novin,

*rádi bychom touto cestou poděkovali celému kolektivu školní jídelny
při ZŠ a MŠ Vřesina, jmenovitě paní Klanicové a paní Vytiskové, které se roz-
hodly začít vařit bezlepkovou stravu pro děti, které trpí celiakií. I přesto, že
tuto dietu mají pouze tři děti, rozhodly se paní kuchařky věnovat své úsilí
a využít svých zkušeností s přípravou bezlepkových jídel také pro naše děti.
Příprava bezlepkové stravy (bez použití klasické mouky) je celkově nároč-
nější, neboť je nutné při přípravě dodržovat určité postupy, které není lehké
skloubit s klasickým vařením, zároveň je třeba dodržovat přísné hygienické
normy a také výběr potravin je stále omezený. Bez vstřícnosti a ochoty paní
kuchařek by nebylo možné tuto stravu vařit. Velmi si toho vážíme, neboť
v dnešní době není nic samozřejmostí a jsme rádi, že jsou mezi námi lidé,
kterým nejsou problémy cizích lhostejné. Největší odměnou za péči a ochotu
našich kuchařek jsou spokojené děti, kterým strava velmi chutná.*

*Děkujeme a přejeme celému kolektivu jídelny pohodové a odpočinko-
vé prázdniny.*

Rodiče Oškerovi a Bártovi, červenec 2012

Anketa - O Vřesině

V rámci diplomové práce Bc. Kristýny Žlebkové, studentky Ekonomické fakulty VŠB-TU, katedry marketingu a obchodu, proběhl v měsíci březnu 2012 průzkum spokojenosti obyvatel a jejich názorů na budoucnost obce Vřesina. Tento zpracovaný materiál bude jedním z podkladů pro Strategický plán obce Vřesiny.

Bylo osloveno 250 respondentů, odpovídalo 192. Byli vybíráni tak, aby vzorek zahrnoval veškeré věkové skupiny (29% - 65let a více, 19% - 55 až 64let, 17% - 46 až 54 let, 15% - 36 až 45let, 14% - 26 až 35 let, 7% - 18 až 25 let), částí obce (70% z původní zástavby, 24% z Nové Plzně, 3% Za Dvorem, 3% Mexiko, 1% Hájek), míru vzdělání (55% středoškolské, 27% vysokoškolské, 18% základní), dobu života v obci (48% v obci 16 až 45let, 31% více než 46 let, 15% v obci 5 až 15let, 6% v obci do 5let) a sociální postavení (42% zaměstnanci, 39% důchodci, 10% podnikatelé, OSVČ, 4% studenti, 3% mateřská dovolená, v domácnosti, 2% nezaměstnaní). Z dotazovaných bylo 52% mužů a 48% žen.

Z výsledku průzkumu vyplynulo:

1) **Občané jsou s životem v obci spokojeni (85,4% dotazovaných), avšak nejvíce nespokojených je v lokalitách Nová Plzeň a Mexiko.**

Z toho vyplývá, že se musí věnovat těmto lokalitám zvýšená pozornost k dosažení úplné spokojenosti a to např. zlepšit slyšitelnost místních rozhlasů, opravit místní komunikace ul. Plzeňská, Společná a další.

2) **Za kladné faktory života v obci, které představitelé obce mohou ovlivnit, 62% dotazovaných označilo prostředí obce a 31,3% dotazovaných úroveň životního prostředí.**

Z toho vyplývá, že tomuto zájmu musí obec nadále věnovat pozornost (např. posílením nebo dovybavením technické služby - „rychlé roty“).

3) **Zájem o dění v obci projevil 80% dotazovaných.**

4) **93% dotazovaných získává informace o dění v obci z Vřesinských novin, 77% z místního rozhlasu.**

Z toho vyplývá, že by se mělo z občasníku vytvořit alespoň čtvrtletník uveřejňující veškeré dění v obci a zajistit slyšitelnost místního rozhlasu v celé obci.

5) **Spokojenost s vybranými faktory obce je nejvyšší v oblasti sportovního vyžití – 84% dotazovaných, nejméně spokojenosti je s dopravní infrastrukturou – 28% dotazovaných. Nejhorší hodnocení známku - 3,66 má kulturní vyžití.**

Z toho vyplývá, že větší pozornost by měla být věnována místním komunikacím, stavu jejich vozovek, kanalizačním vpustím, dopravnímu značení.

Kulturní vyžití obdrželo nejhorší známku. Jediné kulturní akce jsou koncerty - adventní, vánoční a májový pořádané v kostele Kostelní jednotou. S přihlédnutím k tomu, že obec leží blízko Ostravy, pořádat kulturní akce v režii

pouze obce nedoporučujeme. Do této činnosti ať se zapojí občanská sdružení nebo spolky s podporou obce, rada obce musí určit směr a formu podpory.

6) **Největší návštěvnost volnočasových aktivit v obci je při pěší turistice v blízkém okolí – 75%. Nejnavštěvovanější jsou společenské akce – Den obce, Kozelek, Mařák – 57,3% a setkání u Vánočního stromu – 52,1%.**

Z toho vyplývá, že pozornost by se měla věnovat stávajícím pěším okruhům - zřídit informační tabule, propagovat zajímavá místa v katastru obce formou cedulí, směrníků. Připravovat projekčně, finančně i stavebně další, již navržené trasy např. stezka po bývalém Mlýnském náhonu.

Nadále podporovat a především propagovat v regionálních médiích pořádání Kozelka a hlavně vřesinské „know-how“ Mařáka.

7) **Dotazovaní nejvíce preferovali investiční akce v obci: výstavba chodníků – 52,6%, opravu dopravního hřiště u MŠ – 41,1%, nová parkovací místa – 32,8%, revitalizace parků – 30,7%.**

V rámci investic je pro občany nejdůležitější zvýšení bezpečnosti dopravy (známka 1,58) a ochrana životního prostředí (známka 1,65). Nejméně důležitá je pro občany podpora podnikání (známka 3,20) a sport (známka 3,13).

Bezpečnost chodců je na prvním místě a do investic doporučujeme počítat s chodníkem na ul. Hlavní, Malá Strana a snažit se jednat s ÚMOB Ostrava-Poruba o chodníku v Lažiskách.

8) **Obec pro klidné bydlení chce 81,8% dotazovaných, s charakterem vesnickým 80,2% dotazovaných. Dostavět proluky a nezastavovat nové plochy chce 65,1% tázaných.**

Z výsledku vyplývá, že občané se domnívají, že území Vřesiny je již na hranici možnosti dalšího „nasávání“ nových stavebních ploch a může tím ztratit „kouzlo“ pro její obyvatele.

9) **Území podél potoka Vřesinky vidí jako klidovou zónu krajinářského parku 61,98% tázaných, v současném stavu by toto území ponechalo 30,21% tázaných.**

S ohledem na současné využívání lokality, finanční možnosti pro vybudování krajinářského parku a jeho následnou údržbu lze tento okruh zájmu pojmout jako rezervu.

10) **Stávající areál JZD chce nadále ponechat pro podnikání 62,5% tázaných.**

Přesto by obec měla mít přehled o všech aktivitách v tomto areálu a pravidelně je kontrolovat.

11) **Centrum obce nechýbí 61,5% dotázaných, naopak 38,5% centrum obce chybí.**

12) **Regulaci drobného podnikání nevidí za nutnou 62,5% dotazovaných.**

Podnikání v mezích nezhoršujícího životního prostředí (je tím myšlen především klid, pořádek, čistý vzduch apod.) není v rozporu

Foto hádanka

– kde se ve Vřesině nachází toto místo?

Své odpovědi zasílejte do 9. 9. 2012 mailem na adresu stavebni@vresina.cz. 3 vylosovaní výherci obdrží sladkou odměnu.

s názorem tázaných.

13) **Pro další rozvoj obce z ankety vyplývá následující pořadí důležitosti a to:**

1. Dopravní infrastruktura
2. Technické služby
3. Čistota, úprava a vzhled obce
4. Zdravotní služba
5. Kultura
6. Sport

14) **Dobrou vizitkou obce je pocit bezpečí v obci, kterou cítí 83,9% tázaných.**

A na závěr náměty k zamyšlení nejen pro zastupitele - z dotazovaných si většina přeje obec klidnou, bezpečnou a plnou zeleně. Nejméně si dotazovaní přejí obec rozpínající se a dynamickou a otevřenou. Nová zástavba obce by měla mít vesnický charakter, popř. charakter zahrady.

Měla by se zvýšit bezpečnost dopravy v obci. Problémem je zejména nadměrné zatížení místních komunikací. S tím souvisí nedodržování povolené rychlosti v obci. Pocit nebezpečí je často vyvolán absencí chodníků podél místních komunikací i přechodů pro chodce.

Mezi nejčastější investiční akce obce navrhané respondenty se řadí dokončení kanalizace a plynifikace obce. Dále je velmi diskutovanou oblastí stav a kapacita Mateřské školy a Základní školy Vřesina.

Někteří dotazovaní v obci postrádají příjemné místo k posezení a trávení volného času.

Taktéž nejsou spokojeni s dostupností a četností MHD či umístěním zastávek.

S laskavým souhlasem Bc. Kristýny Žlebkové zpracovala a komentářem doplnila Komise pro rozvoj obce a nový územní plán, květen 2012

NÁZOR ZASTUPITELE

Sedm statečných.

Starosta a jeho věrní nechtějí dělat z Vřesinských novin žumpu.

Přeložme si tuto, na první pohled líbivou zásadu. Dnes je to selanka. Ve Vřesinských novinách ptáci zpívají, dětičky malují, čtou, chodí na výlety, tam nebo onde byla nebo bude nějaká akce. Starosta otcovsky povykává o tom co on a rada všechno zařídili; to vše na pěkném, barevném, křídlovém papíru, o kterém někteří tvrdí, že ho nechtou.

A do této idylky, kde se všichni tak pěkně držíme kolem krku bychom snad měli pustit zlé přispěvatele s články plnými bláta a fekálií? Nikdy!

Ubohé pokusy opozice otevřít vřesinskou tiskovinu životu ku prospěchu obce, byly torpedovány nejprve neplněním usnesení zastupitelstva o projednání návrhu kodexu radničního periodika do 30.3.2012 a nakonec na 13. zasedání zastupitelstva 27.6.2012 jeho neschválením.

Co zločinného a žumpovního tento Kodex chtěl? -periodicitu vydávání 4 x ročně s možností mimořádných vydání

-redakční radu jako výbor zastupitelstva

-redakci provádět neuvolněný člen zastupitelstva

-odděluji se zprávy od komentářů

-aktivně se vyhledávají alternativní sdělení (to znamená hledá se diskuze)

-avizuje se opozice, případně občanská sdružení o hlavních tématech místní či komunální politiky, aby mohli poskytnout alternativní názor.

-alternativní sdělení jsou v zásadě vždy zařazena s výjimkou velkého rozsahu přesahující důležitost tématu, nebo urážlivých osobních výroků.

-vždy bude zveřejněno v přiměřeném rozsahu stanovisko skupiny, osoby, zvolených zastupitelů

-redakce neposuzuje pravdivost sdělení mimo odpovědnost ze zákona

-redakce nepoškozuje alternativní sdělení tím,

že spolu s ním zveřejní nápravné komentáře v rozsahu nepřiměřeně větším, ironizováním formy kritiky nebo zneužitím možnosti vyjádřit se jako poslední

-vyváženost v tom smyslu, že všechna sdělení k aktivitám radnice se považují za obsah, který vyjadřuje nebo tvoří politický názor. To platí i u zpráv. -redakce informuje o připravovaných budoucích rozhodnutích samosprávy a poskytuje veřejnosti návod, jak se k nim vyjádřit a ovlivnit je. Kodex vychází z toho, že jediným soudcem názorů jsou voliči a z toho, že diskuze je hybatelem pokroku a matkou lepších řešení.

Dnes čtyřlenná (dříve pětilenná redakční, neplacená rada) hlasováním rozhoduje o uveřejnění nebo o odmítnutí. O důvodech odmítnutí zásadně neinformuje, ale v podstatě má takovýto klíč: Je to volební boj, není to volební boj? Jakoby otcovské starostovy články byly volebně indiferentní.

V diskuzi padly názory o přílišné pracnosti, o neochotě přispívat, o možnosti zrušení Vřesinských novin, když je nikdo nečte, o možnosti odměňování za práci na nich, o anketě jestli noviny ano nebo ne.....

Pro „zlý Kodex“ hlasovalo sedm statečných, co jim otevřenost nevadí a to zastupitelé: Lička, Fučík, Nedělník, Pokorný, Řeháček, Freisler, Lotrek, hrdě se k odporu ke kodexu přihlásili zastupitelé Kopeň, Roubíčková a přepych vlastního názoru zdržením se hlasování si nedovolili Bárta, Kudelová, Kudela, Vajda.

Jen v pohádkách stačí sedm statečných.

Nedělník 28.6.2012

Bez redakčních úprav a korektur, červenec 2012

Poznámka: Etický kodex Vřesinských novin, schválený radou obce Vřesina usnesením č. 21/337 dne 13. 09. 2011, byl uveřejněn v č. 3 Vřesinských novin v říjnu 2011.

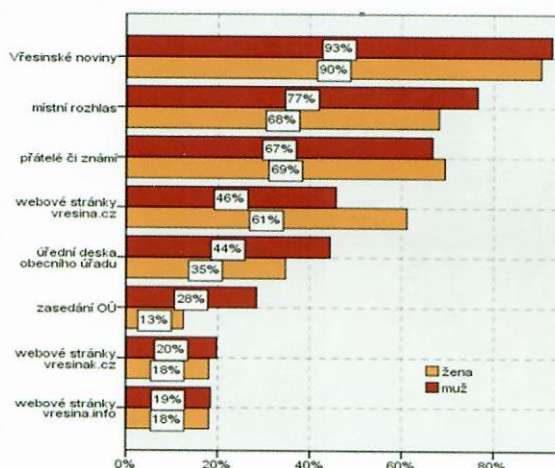
Redakce

Vřesinské noviny zdrojem informací

Potěšující i zavazující pro Vřesinské noviny je výsledek ankety, která v měsíci březen 2012 proběhla u 192 vybraných respondentů ve Vřesině v rámci diplomové práce slečny Bc. Kristýny Žlebkové „Průzkum spokojenosti obyvatel a jejich názorů na budoucnost obce Vřesina“.

Téměř 93% dotazovaných odpovědělo, že informace o dění v obci získává prostřednictvím Vřesinských novin.

Zjistil a s radostí zapsal Ing. Vladimír Bárta, duben 2012

TJ Sokol Vřesina informuje

Vážení sportovní přátelé, dovoluji si prostřednictvím Vřesinských novin zhodnotit právě zakončený ročník 2011/2012. Nejsledovanějším týmem je A mužstvo mužů. To se po loňském postupu do 1. B. třídy usadilo v popředí tabulky a několikrát dokonce i na skvělém 2. místě. Závěrečné boje o sestup byly jako vždy velmi dramatické, ale našim mužům se podařilo boji o záchranu vyhnout a nakonec obsadili

5. místo se ziskem 38 bodů a skóre 54:44. Tým je mladý a do budoucna se počítá s lepšími výsledky. Nejlepším střelcem týmu se stal Jakub Bogdan se 13 brankami a Adam Hruzík s 9 brankami, který má ještě dorostenecký věk. Rezerva mužského týmu je naše Běčko mužů. To se na podzim rozkoukávalo v městském přeboru a bylo poslední. Na jaře však hrálo jako vyměněné a stoupalo tabulkou až na ko-

Fejeton

Jak si babka vaří kafe

Naše, skoro devadesátiletá babka – Miladčina matka – už mnoho radostí nemá. Žije okamžikem, co bylo a co bude už ji netrápí, jíst jí chutná i když už si nic nenachystá, neohřeje, jen sladkosti námi rafinované po bytě rozmístěné spolehlivě nachází a konzumuje v jakémkoliv množství. Stařecká cukrovka? Co to je? A to ostatní dodáváme, chystáme, servírujeme denně my.

S jedinou výjimkou. Dopoledne si vaří kafe. Plyn jsme jí dávno vypnuli a tak do běla rozpálí obě plotýnky elektrického vařiče, do hrnce nasype polovinu dózy rozpustného, nebo nerozpustného kafe, podle toho co v almárce potká, zasype kilem cukru a sáčkem smetany a až si vzpomene, tak vařič vypne a nepoživatelnou kávovou fantazii nechá stát, abychom ji mohli vylít, až přijdeme. Díky tomu, že vařič je na vypnutém plynovém sporáku, jsou známky zahoření okolí nepatrné. Trochu to leze do peněz, když se nakupuje pořád cukr po kilech a to ostatní taky.

Navrhl jsem proto své ženě ochranné, úsporné, logické, neškodlivé, neurážlivé, uklidňující opatření: cukr, smetanu, kávu umístit úplně nahoře na kuchyňských skříňkách, kam babka nevidí a nevyleze, vedle elektrické konvice číslo tři, co tam je od doby, co je babka kladla na rozpálenou plotýnku a co ji používáme, když ji dnes vaříme kafe.

Opět jsem byl odmrštěn a označen za potlačovatele babičiny důstojnosti. Jen jako ke kompromisu bylo přistoupeno k nákupu balených káv "tři v jednom", kde je jedna dávka už smíchána se smetanou a cukrem. K tomu se zase koupilo kilo cukru (aby babka měla), sáček smetany (aby babka měla) a uloženo to bylo i s balíkem jednorázových káv na obvyklých místech, ne na těch hanebných, mnou vymyšlených.

A výsledek se dostavil. Druhý den si babka zase uvařila kafe. Tentokrát rozbila jen sedm jednorázových balíčků, (jaký záblesk rozumu, měla jich deset!), vysypala tam celý sáček smetany a jen tu půlku kila cukru, co jí Miladka nachystala do cukřenky.

Tahle káva přišla bratru na 65 korun. Ale na Staromáku stojí kafe i stovku a babka už do Prahy nejedí, tak co by si nedopřála!

Ing. Petr Nedělník, červen 2012

také hrají krajskou soutěž. Tento rok se jim moc nevedlo, ale v soutěži zůstali, neboť do kraje nikdo nechtěl postoupit. Nejlepším střelcem byl Lukáš Laryš s 8 brankami. To mladší žáci byli na jiném konci tabulky. Pod vedením Pavla Kvíčaly bojovali až do posledních kol o vítězství a nakonec skončili na 3. místě. Nejlepším střelcem byl Tomáš Tůma, který vyhrál tabulku střelců se 48 brankami!!! Ty stačil nasázet v pouhých 18 kolech krajské soutěže. Dalším týmem jsou naši benjamínci. Ti se pod vedením trenérů Řeháčka a Seiberta umístili na krásném 2. místě a jsou příslibem do budoucnosti Vřesinské kopané. Naši mladí fotbalisté se zúčastnili i několika turnajů, na kterých bylo velmi silné obsazení.

Benjamínci vyhráli turnaj v Dolní Lhotě. Naši mladší žáci pak obsadili 2. místo na turnaji 4 obcí v Petřkovicích. Tam byli i silné celky jako Havířov, Kravaře, Vratimov a podobně. Závěrem bych chtěl informovat členy Sokola, že ve výboru skončil svou práci předseda Petr Krahulec a také Pavel Kvíčala. Oběma děkujeme za odvedenou práci a přejeme jim do dalších let hodně úspěchů. Výbor byl doplněn o dva nové členy - Jana Fučíka a Milana Miksu. Na valné hromadě v dubnu bylo také vyhlášeno výběrové řízení na změnu názvu klubu. V nejbližší době by se měl vybrat nejlepší návrh. Díky změně názvu organizace ČMFS na FAČR (Fotbalová Asociace České republiky) budou měněny registrační průkazy

všech členů. Každý člen také musí platit FAČR roční příspěvky a tak každý člen Sokola, který je nebude mít zaplacené, už nebude ani naším členem.

Upozorňuji, že veškeré informace, tabulky, fotogalerie a videa Sokol Vřesina najdete také na <http://fotbal.vresina.info>. Závěrem mi dovolu, abych poděkoval všem sponzorům a příznivcům za jejich pomoc a pozval všechny na další ročník 2012/2013. První utkání hraje náš A tým 18. 8. 2012 v 17:00 v Dolní Lhotě. Rozpis utkání všech našich týmů najdete na našich stránkách.

Za Sokol Vřesina Josef Vincenci-jednatel, červenec 2012, (po drobných redakčních úpravách)

Kroužek míčových her

Pod heslem „Pryč s nudou, pojďme hrát házenou“ byl založen ve školním roce 2009/2010 při ZŠ Vřesina kroužek míčových her. I když byla hlavní náplní házená, malí začínající sportovci se seznamovali i se základy kopané či florbalu. Hned v prvním roce jsme se zapojili do projektu Školních lig házené ostravských základních škol 1. stupně. Tento projekt vytváří prostor sportovního využití a je jednou z možností formování osobnosti a sociálních návyků v kolektivu v důležitém období jejího vývoje.

Kroužek poskytuje možnost pohybu, her a soutěživosti i méně zdatným žákům. Provozujeme tzv. miniházenou, která se hraje na polovičním hřišti s počtem hráčů 4+1. A žáci, chlapci a děvčata, reprezentují ZŠ Vřesina i na turnajích registrovaných sportovců, jako byl turnaj v Ostravě - Hrabůvce, pořádaný tamním Sokolem v letošním roce, na kterém byli naši žáci překvapením.

Velkým zážitkem i úspěchem bylo 2. místo na mezinárodním turnaji v Ivance při Dunaji na Slovensku, kde naše děvčata se dvěma chlapci porazila chlapecké týmy ze Slovenska

a Česka, jen ve finále jsme prohráli s Pardubicemi o jeden gól.

Naše škola byla i vítězem Školních lig v házené v Polance, Hrabůvce, Porubě. V letošním školním roce máme zapojeno do soutěží dvě

„Pryč s nudou, pojďme hrát házenou“ obsadili v Hrabůvce 2. místo. V školní lize Porubská obsadili dokonce 1. místo. Na Polaneckém cupu žáci 1. a 2. třídy skončili na bronzovém místě a takéž bronz získali naši žáci 3. třídy.

Bez podpory pana ředitele a učitele ZŠ Vřesina a materiálního zabezpečení TJ Sokol Poruba (branky, míče) bychom nemohli nabídnout dětem smysluplné využití volného času, což by mělo být zárukou snížení negativních vlivů na naše děti v současné společnosti.

Za ta tři léta se vystřídal dost dětí a tak namátkou vyzdvihnou ty, kdo nejlépe reprezentovali naši školu. Jsou to: Adéla Indráková, sourozenci Pavlíkovi, Diana Grzyková, Veronika Juřinová, Alžběta Halatová, Tereza Dybalová, dříve sestry Weissovy, Aneta Misková, Karolína Chovancová, Tomáš Babica, Dalibor Návrat, Adam Panáček, František Košar, Jan Trnka, Ondřej

Křížák a další chlapci a dívky z 1. - 3. třídy.

Bártová Dana, vedoucí kroužku míčových her a trenér, květen 2012 (po drobných redakčních úpravách)

družstva - děvčata a chlapci, takže se stane, že bojují proti sobě a střídavě vítězí.

V závěru letošního školního roku žáci vřesinské školy se účastnili 3 finálových utkání ostravských základních škol. V celoroční soutěži

Vřesinské noviny, občasník.

Vydává Obecní úřad Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina. IČO 00298581. Redakce: e-mail: noviny@vresina.cz. Ročník XIX. Redakční rada: V. Bárta, P. Hrušková, R. Ivanská a M. Roubíčková. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 7. 2012. Vychází srpen 2012. Uzávěrka příštího čísla: 15. 10. 2012.